

“Voor ons zijn zzp’ers een uitkomst”

De vergrijzing (deel 12): Loonbedrijf Huinink heeft baat bij flexibele inzet van arbeid

In de laatste aflevering van de serie De vergrijzing een portret van Loonbedrijf Huinink uit Groenlo, een traditioneel agrarisch loonbedrijf dat er nog vol voor gaat, ook al ligt er geen opvolging in het verschiet. Voor dit bedrijf zijn zzp’ers een uitkomst. Daarbij een portret van twee zzp’ers die het nog wel zien zitten.

Vanuit huis regelt zijn vrouw de planning, de facturering en alles wat er verder bij een cumelabedrijf komt kijken. Hijzelf is momenteel druk met gras maaien op zijn Claas-triple-combinatie en maakt lange dagen. Als 65-jarige weet Jan Huinink nog van geen ophouden. “Ik doe dit werk nog veel te graag om ermee te stoppen”, zegt hij.

Hij en zijn broer Tonnie, die als personeelslid in dienst is, zijn nog ‘echte’ loonwerkers, zoals zijn vrouw het noemt. Hun vader Bernard Huinink begon in 1943 het bedrijf met een dorsmachine en een transportfiets. Dat dat midden in de oorlog was, was niet vreemd. Op die manier hield Bernard zijn broer

uit Duitsland; iemand die werkte in de voedselvoorziening hoefde namelijk niet naar Duitsland.

Bernhard en zijn vrouw kregen uiteindelijk vijf kinderen. Jan en Tonnie groeiden mee in het bedrijf. Als twaalfjarige zat Jan al op de maaier, want met zo weinig mogelijk mensen moest zoveel mogelijk werk worden gedaan. Daarnaast kregen de broers de technische kennis van hun vader mee. Door de oorlog was er gebrek aan brandstof en moesten loonbedrijven innovatief zijn. Bernhards trekker liep op een houtgasgenerator.

In 1979 nam Jan als oudste zoon het bedrijf over en kwam zijn

broer bij hem in loondienst. "De tijden zijn wel veranderd", zegt hij nu, 33 jaar later. "We hebben een periode gehad dat we wel tien man personeel hadden, maar doordat kleine boerenbedrijven verdwenen, hadden we niet meer genoeg werk om ze het hele jaar door aan het werk te houden. Nu de tarieven op z'n scherpst zijn, moet je je bedrijf zo optimaal mogelijk inrichten. Voor ons betekent dat weinig personeel en werken met zzp'ers."

Vaste zzp'ers

Het bedrijf kent nu twee vaste medewerkers, onder wie Huininks broer. Daarnaast werken ze samen met zo'n zes vaste zzp'ers. "We kennen die jongens en we weten wat we aan ze hebben. De één is chauffeur in het mesttransport, de ander rijdt met de shovel de kuil vast. Dat werkt voor ons prima", stelt Huinink zelf. "Omdat we alleen een agrarisch loonbedrijf hebben, zitten er veel pieken in onze werkzaamheden. Met zzp'ers kun je dat prima opvangen, zeker nu je ziet dat die

pieken steeds korter en heftiger worden. Je moet er zijn wanneer de klant dat vraagt."

Hij werkt graag met zzp'ers. Hij ziet dat, vergeleken met vroeger, hun kwaliteiten toenemen. "Ze krijgen nu veel meer opleiding dan vroeger en als je een zzp'er hebt die thuis ook uit het agrarisch werk komt, dan zit je als opdrachtgever goed." Echt goede werknemers zijn moeilijker te vinden. "Je wilt dat ze maïs kunnen hakselen, dat ze handig zijn met monteren, dat ze de boel goed kunnen aansturen. Dat is lastig", vult zijn vrouw aan.

Hoewel ze kinderen hebben, hebben ze geen opvolging voor het bedrijf. "Zolang het fysiek nog gaat, ga ik door", zegt Huinink. "Ik doe het nog veel te graag. Als ik echt gezondheidsklachten krijg, dan zal ik ermee moeten stoppen, maar daar kijk ik nu nog niet naar. We hebben het in elk geval zo geregeld dat als ik moet stoppen, ik kan stoppen."

Tekst en foto's: **Marjolein van Woerkom**

Twee zzp'ers aan het woord

Sander Burger: "Mijn werk zelf inplannen."

De hoofdreden dat Sander Burger (27) uit Reeuwijk als zzp'er begon, was de vrijheid die hij daarmee verkreeg. "Ik kan mijn werk zelf inplannen. Ik kan een vrije dag nemen wanneer ik wil en zit niet strikt vast aan de bouwvak. Daarnaast kan ik ook nog eens de krenten uit de pap halen."

In 2006 begon Burger voor zichzelf. In eerste instantie met een kraantje in de tuinaanleg, maar al snel deed hij zijn kraan van de hand en ging hij de grootschalige grond-, weg- en waterbouw in. "De markt was zo verzadigd. Ik was vaker op pad zonder kraan dan met. Zonder heeft voor mij veel voordelen. Ik heb lagere vaste kosten en loop minder risico."

Al is dat laatste betrekkelijk. Als zzp'er loopt hij meer risico: voor pensioenopbouw en inkomen bij werkloosheid en arbeidsongeschiktheid moet hij zelf zorgen. "Daar maak ik me niet zo'n zorgen over. Ik ben nog jong, dus heb nog wel even tijd om te sparen voor mijn pensioen. Ik moet het nu van mijn uren hebben. Ik ben ooit begon-

nen aan een verkapte levensverzekering, maar toen dat hele verhaal van die woekerpolis in de media kwam, ben ik daarmee gestopt. Eigenlijk zou ik weer voor mijn pensioen moeten gaan sparen."

Wat betreft zijn arbeidsongeschiktheidsverzekering heeft hij de boel wel op orde. "Dat vind ik niet alleen voor mezelf belangrijk, maar ben het ook verplicht aan mijn opdrachtgevers. Zij eisen een hoge aansprakelijkheidsverzekering, omdat ze zich indekken. Dat vind ik een goede zaak. Het is wel de moeite om een verzekering goed uit te zoeken. Zo ben ik niet verzekerd voor een griepje, maar wel voor langdurige ziekte. Dat is een wereld van verschil in kosten." Behoefte aan iets collectiefs, zoals een pensioenfonds voor zzp'ers, heeft hij niet. "Wie niet voor zichzelf kan zorgen, wordt geen zzp'er."

Maar ziet hij zichzelf op zijn 66e nog steeds straatwerk doen? "Later wil ik wel uit de bagger. Misschien meer een adviesfunctie, zoals bestekken schrijven, maar niet meer als werknemer. De vrijheid en eigen verantwoordelijkheid trekken te veel."

Gert van der Graaf: "Dat kan ik zelf ook."

Hij had het niet naar zijn zin bij zijn vorige bazen en besloot daarom in 2001 voor zichzelf te beginnen. "Ik dacht: dat kan ik zelf ook", zegt Gert van der Graaf (35) uit Papendrecht. "Ik had aardig wat gespaard en daarvan heb ik een trekker en een grondkar gekocht."

Hij zit in het grove groen en maakt een hoop uren, al ging dat tien jaar geleden wel een stuk gemakkelijker dan nu. "Toen lag het werk voor het oprapen en maakte het voor de opdrachtgever niet uit wat het kostte. Nu is er weinig werk en kijkt iedereen in zijn portemonnee." Momenteel doet hij veel handwerk en staat de machine stil. "Aan de ene kant kost dat geld, omdat de afschrijving doorgaat en ik een loods huur. Aan de andere kant heb ik nu geen onderhoudskosten en mijn machine slijt niet. Maar als ik nu voor mezelf zou beginnen, zou ik dat zonder machine doen."

Door de crisis komt er momenteel ook weinig van zijn pensioen-

opbouw terecht. "Ik leg geld in bij een beurs spaarplan. Toen ik net als zzp'er begon, betekende dat ik met mijn 55e met pensioen kon, maar dat is nu in het slop geraakt. De beurzen zijn onderuit gegaan, maar ik maak me nog niet druk. Straks zal het vast weer beter gaan. Kijk nu eens naar die pensioenfonds. Voor werknemers is het ook niet zeker dat ze krijgen wat ze gespaard hebben. Dus wat is zekerheid tegenwoordig?"

Voor zijn arbeidsongeschiktheidsverzekering spaart hij zelf. "Als er wat gebeurt, kan ik altijd nog mijn machines verkopen en als het heel serieus is, kan ik mijn bedrijf waarschijnlijk toch niet meer voortzetten. Dus ook daar maak ik me niet zo druk om. Het belangrijkste vind ik dat ik werk heb en dat ik het naar mijn zin heb. Wat ik op mijn zestigste doe, weet ik nog niet. Misschien zou ik meer moeten regelen, maar ik kan ook niet in de toekomst kijken."